

Kaas & Brood

VOOR OLOFSPOORTERS

Redaktie: Reina van Lier, J. Bokma, E. Warries
Redaktieadres: Reina van Lier, Kloveniersburgwal 141,
telefoon 42936

No 28

12 oktober

1957

BENOEMD TOT ERELEDEN DER REDAKTIE:

Erica Scheffers, R.L. du Bois, F.A. Bijlsma.

U I T V A A R T

o weenen, weenen, weenen

o lachen, lachen, lachen (H. Gorter)

Omfloerste trommen. Hoge hoeden. Druilregen miezert. Sigarenwalm en het Largo van Händel. De zachte stemmen van de dragers. Daar gaan ze dan: drie redaktieleden. Exit. Exeunt. Droefenis. Zakdoeken. Gesnik. En later: neemt U nog een broodje. Hebt U al koffie gehad? Hebt U ze ook persoonlijk gekend?

Daar gingen ze dan: drie redaktieleden. Voorgoed weg. Naar een ander oord. Een wereld zonder kaas. Een land zonder brood. Zij zullen gelukkiger zijn dan wij, die achterblijven. Geen zorgen om kopij, geen kommervolle nachten over stencilwerk, geen tranten, geen geweën. Vrij en onbezorgd lopen ze hun colleges, werken hun diktaten uit. Doen ze hun tentamina. Bezoeken ze de sociëteit. Geen kommer meer en geen ellende. Fris. Vrolijk.

Maar wij? Hun last is op onze schouders nu. Hun fakkel hebben wij overgenomen. Brandt ze nog? Walmt ze reeds? Zullen we de smeulende vlam kunnen aanwakkeren? Wij staarden naar hun wegschemerende ruggen. Goede vrienden, brave studenten, voortreffelijke redakteuren. Wat kunnen we nog voor U doen? Een ere-redakteurschap. Dat is wel het minste, wat wij vermogen. Vrienden, gedenkt onzer. Wij hopen de bron aan te boren, waaruit gij steeds hebt geput of gepoogd hebt te putten. Diep zullen wij delven, hoog zullen wij mikken. Slaat ons gade, prijst ons, vermaant ons, of nog beter: zwijgt en rust uit. Het ga U allen wel.

red.

HET ZILTE AFSCHIED

Poppetje gezien, kastje dicht
(S. Vestdijk)

Daar zitten ook een meisje en twee jongens, of misschien zijn het al een dame en twee heren. Op de plaatsen waar eens wij rust stonden. Het was overigens wel een schijnbare rust, want zelfs buiten, waar men erin geloofd had, zag men bijwijlen flitsen gevecht tussen Ibrahim en Pierre. Ga-je-weg?! Rood waren wij desondanks niet, noch van bloed, noch politiek. Eigenlijk deden wij niet aan politiek. Dat was ook eigenlijk beter. Dat zagen wij ook eigenlijk wel in.

Er was trouwens altijd een scheidsrechter aanwezig. Pierre en Ibrahim waren nooit alleen. Immer was daar de derde, de dame, het meisje. En als Ibrahim de diktatuur in handen had genomen, was zij de eigenlijke heerseres. Zij trok aan de touwtjes, zij had het heft in handen.

Drie redactieleden. Dat schijnt, blijkt misschien zelfs wel de traditie te worden van onze periodieke brochure. Vroeger was dat anders. Wij immers traden meer druppels-gewijs de redactie binnen. Maar nu hebben wij een traditie geschapen. De redactie is dood, leve de redactie.

Wahoe, wahoe, wahoe. Oude legenden vertellen, hoe doden een stem hebben boven de levenden uit. Dat zullen wij nu merken. Want wij zijn dood, wij zullen er gebruik van maken. Wahoe, wahoe, wahoe. Tranen zullen wij in elk geval niet vergieten. Eerlijk gezegd danken we God.

Beter toch dan redaktielid kan men lid van de Olofspoort zijn, beter dan militair burger. Het groene pak van de redactionele waardigheid is ons afgevallen. En vanaf onze hoge plaats brengen wij een laatste saluut aan Reina, aan Egbert, aan Jan. Drommels, wat zullen zij moeten werken. Potjandorie! Sakkerloot!

We hopen KAAS & BROOD nog eens in de bus te vinden. En hopen, dat ook onder de nieuwe redactie de kopij zal blijven stromen.

Erica, Fekke en Rob.

Portret van Joseph Drukker.

Joseph Drukker is al 80 jaar, maar je zou het hem niet geven. Hijzelf noemt zich een krasse veertiger, maar dat is wat al te sterk. Waar het 'm in zit, dat hij er zo jong uitziet, zou je niet zo één, twee, drie kunnen zeggen, het is zijn strohoed niet, noch de orchidee in zijn knoopsgat, evenmin de manier, waarop hij met zijn wandelstok zwaait. Misschien is het dat wel allemaal tesamen met het gerucht, dat ieder jaar onverbiddelijk de ronde doet, als niemand hem ziet omdat hij zijn winterslaap houdt, dat hij naar de wintersport is om mee te dingen naar het ski-kampioenschap, incognito. Joseph Drukker is in tegenstelling tot zijn kosmopolitisch voorkomen een eenzelvig mens. Hij eet graag alleen, omdat hij dan niet hoeft te converseren; hij meent dat praten onder het eten maar afleidt van het genot van het proeven, want proeven is slechts de proef op de som van het tot kunst verheven zich voeden. "Proef, praat niet" staat gedrukt in zijn ex-libris, bij een afbeelding van een aan de trog zwelgend varken, dat onder zijn poten een luid opschreeuwend frekonor vertrapt, dat voorbeeld van een nooit tot zwijgen te brengen bandzwammer. Onverbiddelijk wordt de bezoeker bij het gelui van de etensbel de deur gewezen met de woorden: "Kom na het eten terug, dan praten we nog wat in de bibliotheek", dat welvoorzien vertrek van Joseph. Hij is een groot boekenliefhebber. Zij staan in rijen, lange rijen achter glazen wanden, zo nieuw alsof er nooit in gelezen is. Dat klopt, want hij kan niet meer lezen, sinds lang verleerd. Ook uitlenen is er niet bij. Maar hij zal je graag een boek in de handen stoppen, in de hoop, dat je het open zult slaan en je blik zal vallen op het ex-libris. "Eigen ontwerp", zal hij je verheerlijkt toefluisteren, alsof er een flantroop op zijn tong lag te smelten. Je kunt dat geloven of niet, maar beledig hem niet, proef niet, praat. Een merkwaardig Olofspoorter, die Joseph Drukker.

J.L.L.

DROEVIG INCIDENT

Het is ergerlijk, het is een schande voor de Olofspoort.
Het is een beschamende situatie. Voor U, voor mij, voor
ons allen. We behoeven U niet in te lichten. We behoeven
er niet veel woorden aan vuil te maken en eigenlijk is
het overbodig, dat we er op zinspelen. U weet het net zo
goed als wij. Misschien beter. U naamt er kennis van.
Waarschijnlijk zelfs van zeer nabij. Ooggetuige of bijna
ooggetuige. Oorgetuige of bijna oorgetuige. Neusgetuige
of Maar wat zeuren we nog??

Als U het zo goed weet en het nochtans wilt lezen: don-
ders nog toe, schrijf er zelf maar over.

WAR

B e k e n t e n i s

Mijn regressief gedrag betreurend
Niet langer langs de huizen gaan
van bindingen en veel oud zeer
heb ik mij heden uitgekreten:

Laat iedereen het dan maar weten,
MARK HEEFT ZIJN KINDSBEEN OPGEGETEN.

Markendeuil de Veuillant.

Grafschrift op x te A.

Hij had een L.P.F.er willen zijn
met baard en A-moraal en ongewassen oren.
Maar ach: Voor burgerman is hij geboren;
hygiene is zijn kruis, fatsoen zijn bittre pijn.

DURK.

Klok.

Kun je nagaan	Had je voordien
hoe ie naging.	kunnen voorzien,
Kun je naslaan	dat je voorzag
hoe ie nasling.	hoe ie voorlag.

DURK.

DE HOND IN DE POT.

Keizer Karel zat op zijn troon rustig over zijn hofhouding uit te kijken, toen plotseling een geweldig tumult onder de in de zaal verzamelde mensen uitbrak. Elegast, bekend uit de ridderromans, stond op en liep de zaal in, om te kijken wat er aan de hand was.

Keizer Karel legde zijn handen beschermend op de schouder van zijn geliefde gade, die - een uitzondering voor die tijd - naast hem op de grond zat. Zij vleide zich dicht tegen hem aan en voelde zich inderdaad betrekkelijk veilig. Nu echter kwam er protest. Hoe, de uit het kinderversje bekende hond van Keizer Karel, begon luide te grommen. Hoe kon niet goed uitstaan, dat zijn baas zich met anderen bemoeide. En hij had zich al lang geërgerd aan de vertrouwelijkheid waarmee de Keizer zijn echtgenote bejegende. Dus sprong hij de Keizerin. En hij kon bijten, hoor, verdorie, wat kon die hond bijten!

En hoe de Keizer ook riep: "Hoe, Hoetje toch, Dat mag je toch niet e.d." Hoe beet door. Al gauw waren de levensgeesten geweken.

Ze hebben de Keizerin gewroken door Hoe te doden. Maar aangezien ieder het zonde vond om zoveel vlees weg te gooien, hebben ze hem maar opgegeten. Daarom heet dit waar gebeurde verhaal DE HOND IN DE POT en daarom vragen de kinderen tegenwoordig elkaar:

"Hoe heet Keizer Karels hond?

Ik leg je het woord al in de mond:

Hoe heet Keizer Karels hond!

Wat er buiten gebeurde is helaas niet bekend gemaakt. Dat weten we niet. Elegast; hem vragen heeft geen zin meer.

P.A.

Apathisch.

En dan maar 's avonds de tijd slijten
met kussen slopen
afbrekend van onderop beginnen
tot de koude maan flitst langs duizelingsburgwallen.

Maar de fundamenten van stare liefdesogen
voorzichtig laten staan s.v.p.

EW

EIERMIJN

Een ieder is er van op de hoogte, dat de binnenplaats van de sociëteit nergens anders toe dient dan om viezigheid neer te storten. Hierin moet verandering komen. Deze onnutte plaatsruimte dient - mede in het kader van de bestedingsbeperking - op zinvolle wijze dienstbaar te worden gemaakt aan het belang van de vereniging. En dit des te meer daar de zaak zo eenvoudig is als kaas en daar de oplossing van dit bestedingsprobleem voor het grijpen ligt zo men slechts zijn hersens wil gebruiken. Het is zo helder als kristal, beste mensen: **HIER MOETEN KIPPEN WORDEN GEHOUDEN**. De dagelijks culminerende stapel afval is ruim voldoende om tenminste een dozijn Barnevelder leg-horns een vet bestaan te verschaffen.

Nu zal mij onmiddellijk iemand tegenwerpen, dat de toestand in de pluimveesector en hoenderhandel al sinds jaren somber en onbevredigend is, dat wij slechts amateurs zouden zijn en dat wijders het verzamelde vuil hoogstens ter voeding van drie à vier kippen dienstig zou kunnen zijn. **WELNU**, hierop kan ik slechts antwoorden: Neem kennis van mijn voorstel, dat eenvoudig is, doch revolutionair, dat tegelijkertijd goedkoop van opzet is doch ook rijke vruchten zal afwerpen.

Wij gaan uit van één enkele kip, een Wyandotte kuifhoen, een oergezond ras, fiks in de veren en een prima legger-tje. Daarbij een gezellig beest. Zo'n diertje legt een ei per dag. Een ei kost U (en dan nog niet eens vers) f 0,21 in de winkel. We rekenen voor het gemak f 0,20. Dat is per week met afronding f 1,39. Maakt per jaar f 75,-- (approx.). Trek af emolumenten extracomptabel f 12,67. Opslagen en omslagen bijtellen f 10,14. Maakt f 72,47. Tweeënzeventig gulden zevenveertig cents. Reken dit bedrag, dat U 's jaars ontvangt, eens om tot rente van een kapitaal, laten we zeggen op een rentevoet van 5 %. Dit kapitaal bedraagt dan f 1449,41 afgerond. Dit bedrag be- legge men nu eens in een flinke verbouwing van het gamme- le keldertje. Anderhalve mille zal toch wel voldoende zijn om b.v. de busbankjes door eerste klas N.S. fau- teuils met asbakjes te doen vervangen. Verder willen we nog niet eens gaan. Wij zijn bescheiden.

Waar is het wachten eigenlijk nu nog op? Men heeft lang genoeg getreuzeld. Laat men onmiddellijk handelen. Geen ledenvergaderingen. Geen gezeur. Direct bestellen. IKZELF kan U nog een dozijn fleurige Braziliaanse stelthoentjes aanbieden, die U van die anderhalve mille per kip met gemak kunt betalen. Desnoods op gemakkelijke voorwaarden. Bel me maar eens op. Of schrijf een briefkaartje.

Urk Wanzendaler.

Op een boekhouder.

Verduin is ook dood.
Vorige week nog aan 'n bureau.
Dinsdag aangereden.
En nu reeds aan het rotten.
Morgen maden.

We hoorden het tijdens de proefbalans
en de vreugde zelf te leven
deed ieder zwijgen als verstomd
krampachtig staren op dubieuze debiteuren.

En later krasten weer de ballpoints:
Verduin is dood en gister niet en
vandaag is hij ook dood en hier
zitten wij en achter in onze kaken lachen wij
daar het onze beurt niet is.
En hier is een grootboekpost
en boek dit over naar het nieuwe jaar
maar Verduin is dood.

Verduin is ook dood.

EW

Z I N

De man, die in de kamer, waar de tafel, die in de fabriek,
waar de vriend van de man, die in het huis, waar de schilder,
die het schilderij, dat op de veiling, die in de zaal,
waar vroeger de graaf, die nu in het kasteel, dat bij het
dorp, waar de moord, die in de krant, die ik gisteren in
mijn bus vond, verslagen werd, gebeurde, ligt, zetelt, sliep,
was, verkocht werd, maakte, woont, inwoont, werkt, gemaakt is,
staat, zit, stinkt.

P. A.

Verhaaltje voor Lyda.

Sinds enige tijd wonen er twee pygmeeën onder mijn was-tafel. Kleine mannen zijn het, die vriendelijk naar mij gebaren zodra ik in de kamer gekomen ben. En als ik wegga, wenken zij opnieuw. Nurmik heet de grootste, hij is circa 60 cm lang, draagt een rode kuitbroek en een fez. Verder is hij een naakt maar toch wel aardige persoon. Alleen is hij wat klein. Zijn makker heet Irnol en heeft een wollen mutsje op, dat hij nooit heeft afgenomen hoewel het warm kan zijn tussen de handdoeken. Misschien is hij kaal. Ik weet het niet. Stellig ben ik hem zeer toegenegen al meet hij dan maar 51,3 cm van voetzool tot mutsje. Soms eten de mannen, maar vaket spelen ze tric-trac. Een oud spel is het, zo vertelde mij Nurmik, doch niet ouder dan wij zijn. Waarschijnlijk hebben beiden nog de oprichtingsdag van de aarde meegemaakt. Zij zijn daarover echter zeer gesloten als betrof het een dies ater. Zij weten wel, dat ik amundist ben en ach, in het huis van de gehangene pleegt men niet over de beul te spreken. Fijngevoelige mannen zijn het en soms koken ze van de okkernootjes die steeds gereedstaan een voedzame soep. Landwijn met peper drinken zij daarbij om de peristaltiek te bevorderen. Het helpt goed. Mijn hospita klaagt wel eens. Maar ja, wat wil ze? Het zijn al zeer oude mensen al zijn ze dan niet zo groot. Je moet maar eens aankomen als je toch in de buurt bent. Maar vrijdags niet want dan slapen ze de gehele dag. Dan rusten ze uit moet je rekenen. Sympathieke mannen zijn het, Nurmik en Irnol. Alleen: ze zijn wat klein.

WirWar.

B l o z e n d.

Balder beween ik in herfst
Er valt er sterft een ster.
Blaren streven
In kleur en in vlam
Dovend naar elders.

Zon is mijn hart van zacht en weten.

R v L

IK WEET IK KOM AANGEVLOGEN.

Daar waar de dag begint
in een zweven of aarzelen.
Mijn stem geeft er geen geluid, maar
ik roep en wek de gevleugelde violen
en toch
eerst bij een zevende lichtstraal
keert de steven van de nacht
buigt om haar as
glijdt in een lange wenteling traag
naar de horizon.
Mijn sluiers verbleken.
Ik weet ik kom
ik kom aangevlogen.

- - - -

HET WATER RIMPELT.

Groen omzoomd het meer.
Kom aan de oever
want wie dichtbij is ziet
hoe als een teer waas de vroege morgen
over het water strijkt.
Alleen wanneer de wind even
naar voren treedt
zie ik een beheerste, weloverwogen
groet van de vlakke spiegel
aan de kleinzoon van de storm.

- - - -

EEN KORTE WANDELING.

Langs de stammen gaat
een weinig betreden pad omlaag.
Kon er vandaag maar een uur lang
een andere gedaante mijn metgezel zijn
om te proeven de wolken en de zon
om mij te zeggen hoe de bergen
die verweg oprijzen hun gestalte kregen
hoe het gras begon te groeien
de dieren dagelijks leven
en hoe bovenal wijzelf deze plaatsen
toegewezen vonden om te zijn.

F.A. Bijlsma

EXISTENTIALISME

Toen Lot ten einde liep
ontmoette hij het Lot
in de vorm van een kei
die sprak:
Een steen ben ik en God
maar jij bent maar van klei:
een vat vol kouwe kak
ben je en je gemak
vind je per potje.
"Je bent getikt, van Lotje",
zei Lot, toch wat betrokken.
Hij is nog in de war van Hot
naar Har vertrokken.

R v L

- - - - -

DAG ABIGAILA we gaan nu weer zoals vroeger
door de stad zonder elkaar te kennen
dit was een onschuldige eenacter

DAG ABIGAILA nooit zagen wij elkaars gezicht
nooit voelden wij elkaars handen
of elkaars lippen

DAG ABIGAILA omdat we allebei zo alleen
waren (en wellicht weer zullen zijn)
in de septemberregen

DAG ABIGAILA luister naar de regen
wees gerust

als we in de regen zijn
hoor we fluisteren
luister
wat wij alleen horen
in de regen
telkens
als we alleen zijn

dan zal ik bij je zijn

DAG ABIGAILA

Ibrahim Fabel.

Berouwvolle terugkeer.

Nu traag het lange nachtdonker
uiteengevallen is
van glinsterverspreidend
als derderangs Austerlitzkartetsen:

Wees maar niet boos en
lach zachtjes voor mij de zware arenden uit
mijn middenrif
of kun je?

Later zal ik je alles van A tot Z
vertellen. Uiteen zetten.

Uiteen aaien tot je weer
geheel de mijne bent.

EW.

- - - - -

O, BOKS NIET LANGER, LIEVE SCHAT.

'k Hou niet van ruige vuisten,
die beukend op elkander slaan!
'k Hou van liefderijke knuisten,
...bereid tot tere, noob'le daân!

O, blijf niet in die touwen;
mijn hart schreit onverdroten voort.
Moet ik nu reeds om U rouwen,
terwijl het leven U behoort?

Och, wie eens de liefde vindt,
die denke aan het koordeke,
Dat ziel aan ziele vast verbindt:
ring, zegel van het woordeke!

A.T.V.A. Zwijmelaar

- - - - -

Niemand weet wanneer SPOETNIK naar beneden komt en op
wiens hoofd hij neerploft..... Dit vervult U met angst!
Laat voor het te laat is nog eens een convocatie sten-
cillen door W A L I B I J. Snelle aflevering, kwaliteit
en bovendien goedkoper dan elk ander adres!
Bijlsma/Lieber, A T V A, Marnixstraat 290
Filiaal Watergraafsmeer:Mej.Bossinade,Archimedesplant-
soen 36

